

всі свої сили, вирвав меч, сам вбив собі його в серце і закричав нелюдським голосом:

„Будьте прокляті, звірі!... Мучителі!...” Задиханий унав він на плечі і в тій хвили помер.

II. Хоробрість Спартака.

Глуво тішила ся товпа, і тисячі голосів наповняли цирк бурливим шумом. На арені появилася циркова служба, щоби сирятати труна невідьмишка. Але заким його віднесли, огрим зелізом переконали ся, що він дійсно не живе.

Тимчасом видці майже не звертали уваги на арену, але з палким занятєм обговорювали що-й-но покінчену борбу.

На місце, покрите калужами крови, висипано кілька мішків чистого піску. Арена була готова до нової борби. Перед видцями виступило 30 пар глядіяторів. Вони поділилися на дві частини і усталися один против другого. Серед видців замовкли розговори, шум і сміх. Почала ся борба і стягнула на себе всю увагу народа.

Перший напад був страшний; серед глибокої тишини розніс ся голосний металічний бренькіт щитів і мечів. Глядіятори боронили ся лютостю, будьто зближаючи ся, будьто відскакуючи від себе; під сильними ударами ломили ся щити і мечі. Всі глядіятори були сильні, зручні і хоробрі. Видці зрозуміли, що тепер почне ся борба, одна з найбільше жорстоких.